

940

Nr 4/234/50.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 3 lipca 1950 r. Warszawa

Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych — za pełne poświęcenia i pełnienie obowiązków służbowych — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

1. Błoński Marian.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

2. Krysiak Jan.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bieruś

941

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1950 r.

o zmianie Instrukcji Nr 4 w sprawie uposażenia przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 24 ust. 1 i art. 41 ust. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych władzach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 136) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala:

1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 4 w sprawie uposażenia przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 656) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 pkt. A otrzymuje brzmienie:

„Stanowisko w Prezydium Wo-	Grupa	Stawka
jewódzkiej Rady Narodowej (m. uposaż.	uposaz.	dotatku
st. Warszawy, m. Łodzi).	funkcyjn.	

1. przewodniczący	I	1
2. zastępca przewodniczącego	II—I	1
3. sekretarz	II—I	2

2) Po § 2 dodaje się nowy § 2a, w brzmieniu:

„§ 2a. Przewodniczącym, zastępcom przewodniczących oraz sekretarzom prezydiów wojewódzkich rad narodowych przyznaje się dodatek do uposażenia miesięcznego, ustalonego w § 1, według następujących zasad:

a) w m. st. Warszawie, m. Łodzi oraz w województwach: bydgoskim, gdańskim, katowickim, krakowskim, poznańskim, szczecińskim, warszawskim, wrocławskim:

przewodniczący	25.000 zł
zastępca przewodniczącego	15.000 „
sekretarz	10.000 „

b) w pozostałych województwach:

przewodniczący	15.000 zł
zastępca przewodniczącego	10.000 „
sekretarz	8.000 „

3) Po § 2a dodaje się nowy § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Przewodniczącym, zastępcom przewodniczących oraz sekretarzom prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych przyznaje się dodatek do uposażenia miesięcznego, ustalonego w § 1, wg następujących zasad:

	Przewod-	Zastęp-	Sekre-
	niczący	ca	tarz
a) miasta: Kraków, Poznań, Wrocław, Katowice, Szczecin, Gdańsk, Bydgoszcz i Gdynia	12.000 zł	8.000 zł	5.000
b) pozostałe miasta, liczące ponad 100.000 mieszkańców	10.000 „	8.000 „	5.000
c) powiaty, miasta stanowiące powiaty miejskie (poza wymienionymi w pkt. a) i b) oraz dzielnice, w których powołano rady dzielnicowe	8.000 „	5.000 „	4.000
d) miasta, liczące ponad 15.000 mieszkańców	5.000 „	4.000 „	4.000

4) Po § 2b dodaje się nowy § 2c w brzmieniu:

„§ 2c. Stałe dodatki, przysługujące przewodniczącym, zastępcom przewodniczących, oraz sekretarzom pre-

zydiów rad narodowych są wolne od podatku od wynagrodzeń”.

5) Po § 2c dodaje się nowy § 2d w brzmieniu:

„§ 2d. Przewodniczący, zastępcy przewodniczących oraz sekretarze prezydiów rad narodowych nie mogą pobierać oprócz uposażenia, ustalonego niniejszą uchwałą, żadnych innych dodatków do uposażenia, jak również żadnych należności z tytułu udziału w posiedzeniach i komisjach”.

6) W § 3 wyrazy: „otrzymują odprawę w wysokości trzymiesięcznego uposażenia wraz z wszystkimi dodatkami” zastępuje się wyrazami: „otrzymują ostatnio pobrane uposażenie wraz z wszystkimi dodatkami przez trzy miesiące, jednak wypłata uposażenia ustaje z dniem zatrudnienia uprawnionego na innym stanowisku w prezydiach rad narodowych, w urzędzie albo w przedsiębiorstwie lub instytucji państwowej lub uspołecznionej”.

2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim i ma zastosowanie do wszystkich zaszerogowań i wypłat, dokonywanych na podstawie Instrukcji Nr 4 z dnia 17 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

942

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lipca 1950 r.

w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 256) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Do uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej obowiązani są właściciele budynków, objętych powszechną elektryfikacją.

W przypadku, gdy budynek, objęty powszechną elektryfikacją, użytkowany jest przez inną osobę, prezydium gminnej rady narodowej może obciążyć tę osobę obowiązkiem uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej.

§ 2. 1. Wysokość opłaty elektryfikacyjnej ustala się w zależności od przychodu szacunkowego z gospodarstwa rolnego w 1950 r. według tabeli, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

2. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby nie będącej właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego i nie objętej innymi postanowieniami niniejszej uchwały, wysokość opłaty elektryfikacyjnej uzależniona jest od ustalenia przez prezydium gminnej rady narodowej, która pozycja w załączonej tabeli ma zastosowanie.

3. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby, która jest właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego, a ponadto ona lub jedna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym jest podatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, prezydium gminnej rady narodowej ustali opłatę elektryfikacyjną w grupie odpowiednio wyższej, niż wynikałoby z przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (pkt 1).

4. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby, której źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę i ani ona, ani żadna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym nie jest płatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, opłatę elektryfikacyjną ustala się według najniższej grupy załączonej tabeli.

§ 3. Obliczenia opłaty dokonuje prezydium gminnej rady narodowej w porozumieniu ze zjednoczeniem energetycznym. Prezydium gminnej rady narodowej obowiązane jest dostarczyć zjednoczeniu energetycznemu wszelkich potrzebnych informacji dotyczących płatników, objętych powszechną elektryfikacją.

§ 4. Opłata elektryfikacyjna uiszczana jest zgodnie z nakazami, wydanymi przez prezydium gminnej rady narodowej.

Płatność opłaty elektryfikacyjnej rozkłada się na okres trzech lat z półrocznymi terminami płatności do końca kwietnia i do końca października każdego roku z tym, że płatność pierwszej raty przypada w pierwszym z powyższych terminów od chwili rozpoczęcia robót elektryfikacyj-

nych. W roku 1950 termin płatności pierwszej raty przypada do 31 października 1950 r., drugiej raty do 31 grudnia 1950 r.

§ 5. Elektryfikacja budynków, użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie — finansowana będzie ze środków, przewidzianych w planach inwestycyjnych.

§ 6. Organizacje i instytucje, których elektryfikacja nie jest przewidziana planem inwestycyjnym, a które zgłoszą wnioszek o włączenie ich do elektryfikacji, opłacają rzeczywiste koszty przyłączenia i wykonania urządzeń w wysokości i terminach, ustalonych przez zjednoczenie energetyczne.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. (poz. 942).

Roczna opłata elektryfikacyjna w złotych w zależności od przychodowości gospodarstwa rolnego.

S	Grupy gospodarstw przychodowości w tys. zł.	Całkowita opłata elektryfikacyjna brutto na gospodarstwo)	Roczna opłata elektryfikacyjna brutto na gospod. zł.	Rata półroczna brutto na gospodarstwo zł.
1	— 20	13.500	4.500	2.250
2	20 — 40	14.500	4.850	2.425
3	40 — 60	16.500	5.500	2.750
4	60 — 80	18.500	6.150	3.075
5	80 — 100	20.500	6.800	3.400
6	100 — 120	22.500	7.500	3.750
7	120 — 140	24.500	8.200	4.100
8	140 — 160	26.500	8.850	4.425
9	160 — 180	28.500	9.500	4.750
10	180 — 200	30.500	10.150	5.075
11	200 — 220	33.500	11.150	5.575
12	220 — 240	38.500	12.800	6.400
13	240 — 260	46.500	15.500	7.750
14	260 — 280	54.500	18.150	9.075
15	280 — 300	62.500	20.800	10.400
16	300 — 320	70.500	23.500	11.750
17	320 — 340	78.500	26.000	13.000
18	340 — 360	86.500	28.800	14.400
19	360 — 380	94.500	31.500	15.750
20	380 — 400	102.500	34.200	17.100
21	400 — 420	113.000	37.700	18.850
22	420 — 440	125.000	41.500	20.750
23	440 — 460	137.000	45.600	22.800
24	460 — 480	149.000	49.500	24.750
25	480 — 500	161.000	53.500	26.750
26	ponad 500	173.000	57.500	28.750

*) opłata, którą wniosą gospodarstwa zelektryfikowane w r. 1950 w 6-ciu ratach półrocznych (bez uwzględnienia ulg w Społecznym Funduszu Oszczędnościowym Rolnicztwa).

943

**ZARZĄDZENIE MINISTRÓW:
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO**

z dnia 26 czerwca 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 13 czerwca 1947 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa budowlanego „Beton-Stal”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 13 czerwca 1947 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa budowlanego „Beton-Stal” (Monitor Polski Nr 94, poz. 628), zmienionym zarządzeniem z dnia 18 czerwca 1949 r. (Monitor Polski Nr A-41, poz. 575) i z dnia 1 marca 1950 r. (Monitor Polski Nr A-35, poz. 411) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przedsiębiorstwo może za zgodą Ministra Przemysłu Ciężkiego otwierać i związać oddziały”;

2) w § 3 wyrazy: „Ministra Budownictwa” zastępuje się wyrazami: „Ministra Przemysłu Ciężkiego”;

3) wstawia się nowy § 4 o brzmieniu: „§ 4. Przedsiębiorstwo podlega nadzorowi Centralnego Zarządu Budownictwa Przemysłu Ciężkiego, którego wytyczne są dla przedsiębiorstwa wiążące”;

4) dotychczasowe §§ 4—9 otrzymują odpowiednio kolejną numerację §§ 5—10;

5) w § 5 dodaje się na początku zdania wyraz: „Zwierzchni”, a wyrazy: „Minister Budownictwa” zastępuje się wyrazami: „Minister Przemysłu Ciężkiego”;

6) § 6 otrzymuje brzmienie: „§ 6. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42);

7) w § 7 wyrazy: „Minister Budownictwa” a w §§ 9 i 10 wyrazy: „Minister Odbudowy” zastępuje się wyrazami: „Minister Przemysłu Ciężkiego” w odpowiednim przypadku i w § 10 wyrazy: „Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania” zastępuje się wyrazami: „Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 30 czerwca 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Pietrowski

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Zemańskie

944

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 21 czerwca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 21 czerwca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) Zakłady Mechaniczne „Wulkan” J. Gałęzowski i Z. Müller w Radomiu, ul. Zeromskiego Nr 57,

2) Wytwórnia Noży i Nożyczek M. Działoszyński i S-ka w Częstochowie, ul. Wały Dwernickiego Nr 17,

3) Zakłady Mechaniczne M. Dobrowolski w Częstochowie,

4) Nowoczesna Fabryka Tłenu i Gazów Przemysłowych w Wyczerpach Dolnych, gm. Grabówka, pow. Częstochowa,

5) Fabryka Maszyn Rolniczych w Międzyrzecu Podlaskim, ul. Warszawska Nr 56,

6) Zakład Mechaniczny B-cia Lyczba w Lublinie, ul. Żabia Nr 4,

7) Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza i Metali B-cia Kohut w Nawojowej, pow. Nowy Sącz,

8) „Grom” Wytwórnia Urządzeń Elektrycznych w Gliwicach.

§ 2. 1. Przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami, wymienionymi w § 1 pkt 1)—4), powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Kielcach.

2. Przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami, wymienionymi w § 1 pkt 5), 6), powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Lublinie.

3. Przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem, wymienionym w § 1 pkt 7), powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Krakowie.

4. Przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem, wymienionym w § 1 pkt 8), powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Gliwicach.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Zemańskie